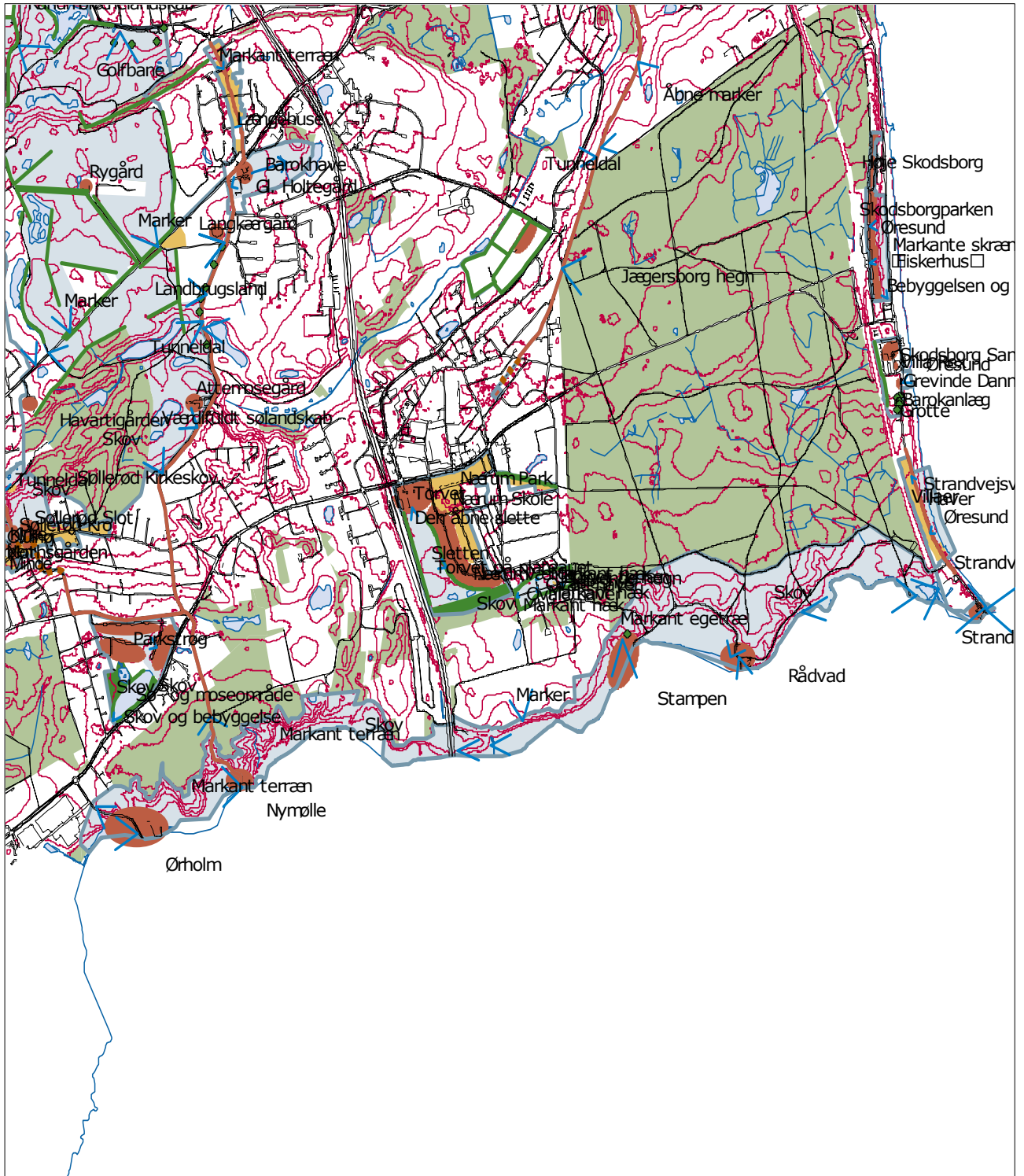

Rudersdal kulturarvsatlas

Kortlægning af værdifulde kulturmiljøer
Rudersdal Kommune og COWI. Juni 2009

Kulturmiljø	Nummer	Landskabstype
Mølleåen	20	Skov- og parklandskab
Tidsepoke	Tema	Emne
Ca. 1840 - i dag ("Andelstid □ industrialisering □ m.v.")	Industri □ håndværk og forskning	Industrisamfundets kulturarv

Kulturmiljøets hovedtræk og bærende bevaringsværdier.

Værdifuld udsigt	Bærende bevaringsværdier	Matrikler	Højdekurver
Træ	Værdifulde landskabstræk	Vej	Skov
Trærække, levende hegn o.l.	Værdifuld bebyggelsesflade	Bygninger	Vandløb, grøfter o.l.
Linjeformede værdifulde elementer	Skov - værdifuld	Hegn o.l.	Sø
Sigtelinjer	Dominerende bygninger		
Afgrænsning af kulturmiljøer	Bebyggelsesmønster		

Kulturmiljøets hovedtræk og bærende bevaringsværdier

Mølleådalen fra Ørholm til Øresund er et sammenhængende kulturmiljø, der er enestående og som rummer store landskabelige, naturmæssige og kulturhistoriske værdier.

Vandløbet har været en vigtig naturlig lokaliseringsfaktor, som kan ses som snoren i en perlekæde af selvstændige delområder knyttet til åens vandkraft. Dalen fortsætter ind i Lyngby-Taarbæk Kommune og videre vest for Furesøen, og det er et af Hovedstadens mest værdifulde grønne områder.

Det er i dag langt fra det driftige industriområde, som var engang, men der er et stort antal bevare-

de elementer og strukturer fra ådalens storhedstid. Til sammen vidner de om den centrale rolle området havde for Danmarks industrielle samfundsudvikling.

Bærende bevaringsværdier er den langsomt flydende å fra Ørholm Mølle med mølledam, bygningerne ved Nymølle med mølledam, egetræet på moræneknolden nord for Stampedam og mølledammen, bygningerne ved Raadvad og Raadvad Kro samt mølledam og endelig mølledammen ved Strandmøllen.

Samlet vurdering og udpegningskriterier mv.

National værdi

Regional værdi

Kommunal/lokal værdi

Unik

Repræsentativ

Egnsspecifik

Fungerende

Autentisk

Hist. kildeværdi

Identitetsværdi

Oplevelsesværdi

Fortællerværdi

Diversitet

Homogenitet

Sammenhæng med naturgrundlag

Afgrænsning

Kulturmiljøet følger i store træk den afgrænsning som fremgår af Københavns Amt regionplan 2005 der omfatter åstrækningen ud til Øresund. Mod syd afgrænses kulturmiljøet af kommunegrænsen til Lyngby-Taarbæk Kommune. Mod nord afgrænses kulturmiljøet af dalens overkant.

Kontekst

Nedlagte anlæg i Rude Skov Oldtidens alveje og Grisestien. Erhvervsbyen og Scion-DTU. Store dele af Mølleå-området ligger i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Bevaringstilstand

God.

Naturgrundlagets hovedtræk

Kulturmiljøet tilhører naturgeografisk **den sydligste trekant af kommunen**. Området nord for Mølleådalen – dvs. omkring Søllerød – Nærum – Jægersborg Hegn og Skodsborg – er et småbakket og bølget *bundmorænelandskab* og særdeles skovrigt.

Selve kulturmiljøet med Mølleåen omfatter en erosionsdal – der løber ind i kommunen ved Ørholm – hvor den fortsætter over Rådvad og ud i Øresund ved Strandmøllen. Erosionsådalen hænger sammen med et af landets største tunneldal-

systemer – som fortsætter uden for kommunen. Selve tunneldalen fortsætter dels mod vest gennem Furesøen og Bastrup Sø – dels mod øst til Øreund ved Klampenborg. Hele dette tunneldalssystem kaldes Mølleådalen.

Fra Mølleåens udspring ved Bastrup Sø falder vandet 29 meter på sin knap 30 km lange vej til Øresund.

Jordbunden består af ferskvandssand.

Billedtekst - Mølleåen løber i en erosionsdal, som hænger sammen med et af landets største tunneldalsystemer. Der er mange rekreative interesser i ådalsområdet.

Billedtekst - Ellesump veltrives i de lavest liggende dele af ådalen.

Landskabets hovedtræk

Arealanvendelse og landskabselementer

I dag tegner Mølleå-området sig som et meget markant landskabsstrøg. Omkring Ravnholm er dalsiderne særlig stejle. Ådalens sider er skovklædte med løvskov af især velvoksne bøge- og egetræer – heraf flere særdeles markante med krogede grene og tykke stammer – der vidner om at de var her – længe før industrialiseringen for alvor startede i midten af 1800-tallet. Mølleåen løber i en smal og jævnt faldende ådal – der har slidt

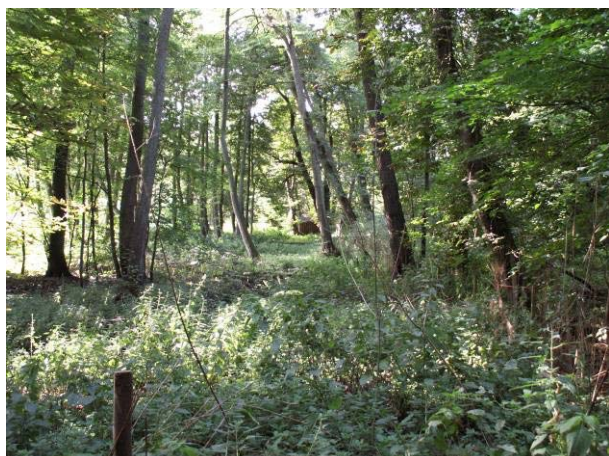
sig gennem morænelandskabet. Siden middelalderen er åen flere steder blevet opstemmet i mølledamme – så vandkraftens energi kunne udnyttes.

Billedtekst - Egetræet på moræneknolden nord for Stampedam udgør et af kulturmiljøets bærende bevaringsværdier.

Billedtekst - Mølleå-området tegner sig som et meget markant landskabsstrøg. Ådalens sider er skovklædte med løvskov af især velvoksne bøge- og egetræer.

Billedtekst - De skovbevoksede bakker langs ådalen og de næsten flade sump- og vandområder i bunden.

Billedtekst - Mølleåen udmunder i Øresund. Her skifter landskabet helt karakter fra det lukkede kuperede skovområde til den åbne flade kystområde.

Rumlige og visuelle forhold

De skovbevoksede bakker langs ådalen og de næsten flade sump- og vandområder i bunden giver et kontrastrigt landskab – men det er dog langt mindre varieret end i den tidligere mere end 400-årige periode. Her var der udsigt over det omgivende kulturlandskab med jorder under plov eller som blev anvendt til græsning og tagrørshøst.

Den øvre del af ådalen har et vekslende forløb i en forholdsvis smal og stejl dalstrækning – som rumligt består af tæt og lukket skov og stejle skrænter uden mulighed for vide udsyn i dag. Det nedre forløb – øst for motorvejen – hvor åen løber gennem lavtliggende sø- og vådområder – er på den første del af strækningen et mere åbent landskab med udsyn over jorderne til gården Wesselsminde – mens den midterste del igen er lukket og uden mulighed for udsyn over landskabet.

Oplevelsesrige delområder

Alle de tidligere industrisamfund – dvs. omkring Ørholm – Nymølle – Stampen – Raadvad samt Strandmøllen – fremstår som oplevelsesrige delområder.

Udsigter og visuelle sammenhænge

Især er parkerings- og opholdspladserne ved mølledammene vigtige som orienteringspunkter og centrale for landskabsoplevelsen – det der her er udsyn over store dele af disse delområder og den omgivende ådal.

Fra de steder – hvor broer fører over åen – er der udsigt over åens forløb – men ofte hindres et mere vidt udsyn af ellesump og højskov. Ved åens udmunding i Øresund er der til gengæld et vidt udsyn og visuelle sammenhæng med Øresundskysten og den modstående svenske kyst.

Billedtekst - Vandløbet fungerer som snoren i en perlekæde af selvstændige delområder knyttet til åens vandkraft.

Billedtekst - Den øvre del af ådalen har et vekslende forløb i en forholdsvis smal og stejl dalstrækning, som rumligt forstærkes af tæt og lukket skov.

Billedtekst - Ved Wesselsminde ses et åbent landskab. Her er der udsyn over jorderne til gården.

Kulturhistoriske hovedtræk

Billedtekst - Området var i 1800-tallet organiseret som små patriarkalske samfund. Arbejderne levede her deres liv fra vugge til død. Møllerne, åen, mølledamene og fabrikkerne udgør de væsentligste elementer i denne fortælling.

Hovedtræk

Med møllebygningerne liggende hen over Mølleåen der danner en del af den sydlige kommunegrænse mellem Rudersdal og Lyngby-Taarbæk befinder sig de fem østligste af de ni møller langs Mølleåen delvis i Rudersdal Kommune: Ørholm, Nymølle, Stampen, Rådvad og Strandmøllen.

Såvel de fem "grænsemøller" som de øvrige vandmøller langs Mølleåen har haft en omskiftelig skæbne. De har været brugt som kornmøller som krudtværk til kobber- og jernforarbejdning til valkeværk til papirfremstilling med mere. Nogle af møllerne er særlig kendt for én virksomhed: Rådvad for fremstilling af isenkram, Ørholm, Nymølle og især Strandmøllen for papirproduktion. Vandet har tjent både som kraftkilde og i fabrikationsprocesserne. Med tiden blev vandkraften dog afløst af dampmaskiner – det var således på Strandmøllen at man indførte de første private dampmaskiner i 1821.

Der er for dem alle sket en væsentlig reduktion af bygningerne omkring de enkelte møller siden de-

res sidste storhedstid som virksomheder i slutningen af 1800-tallet men tilbage er bygningsanlæg der formidler møllernes produktionsvilkår og de tilknyttede arbejderes og deres familiers vilkår. Én mølles oprindelige anlæg er dog helt fjernet nemlig Stampen der i 1972 blev revet ned og erstattet af en møllebygning fra Himmerland.

Møllerne har hver deres vandmagasin i form af en bred mølledam der i nogle tilfælde strækker sig fra mølle til mølle. Reelt har vilkårene for mølledriften været vanskelige idet den faldhøjde der var til rådighed for den enkelte mølle har været for lille. Således havde de ovenfor nævnte møller kun 1,7 meter; 2,8 meter; 2,8 meter; 1,7 meter og endelig Strandmøllen 3,8 meter – hvor den ideale faldhøjde regnedes for ca. 4 meter.

Af de oprindelige møllebygninger er primært bevaret den/de bygninger der rummede møllekonstruktionen. Dertil en direktørbolig ved tre af møllerne (Strandmøllen, Ørholm og Rådvad) og i et vist omfang arbejderboliger. De bevarede bygninger ved denne del af Mølleåen er i det store og hele fra 1800-tallet med enkelte fra 1700-tallet.

Mølleanlæggene giver en malerisk skildring af vilkårene for et af landets tidlige industriområder. Oprindelsen af møllerne er ukendt – paradoksalt nok er den ældste daterede mølledel fundet ved Nymølle og den er dendrokronologisk dateret til omkring år 1000. Man har tilsyneladende været tilfreds med produktionsvilkårene – selv om produktionen ikke var stor. Måske skal man snarere tillægge denne "industriens vugge" en stor betydning som lærested for bønder – som her blev oplært i vilkårene for at arbejde under industriens stramme tidsskemaer.

Mølleådalens fortryllelse ligger ikke mindst i det forhold – at der er så mange mølleanlæg efter hinanden. Man lukkes fra det ene rum til det andet igennem den lange dal – hver domineret af sin gruppe fine bevarede bygninger. Forløbet opleves nok bedst fra stierne langs åløbet – måske i mindre grad fra kanoer – der ved hvert møllested må bæres ret langt fra dam til dam.

Mølleådalens møller har markeret sig stærkt i danskerens bevidsthed – alene navnet "Mølleåen"

sigter imod én bestemt mølleå – andre tilføjes et lokalt stednavn. Mere vidtrækkende har – udover det produktionsprægede – været tilstedeværelse af folk med en stor horisont. Hertil må regnes familien Drewsen på Strandmøllen. Der var oprindeligt tale om medlemmer af en papirmagerslægt Drewsen fra Celle – der i 1693 blev indkaldt til at oparbejde Strandmøllen til papirfabrik. En efterkommer: Johann Christian Drewsen (1777-1851) var ikke blot papirfabrikant (og indførte dampmaskinen i 1821) – han var også landøkonom og politisk engageret i det parlamentariske forarbejde til grundloven. Desuden lod han sin ene søn Michael (1804-1874) oprette en helt moderne papirfabrik i Silkeborg – der producerede fra 1845.

Billedtekst - Rådvald. Nogle af møllerne er særlig kendt for én virksomhed: Rådvald for fremstilling af isenkram, Ørholm, Nymølle og især Strandmøllen for papirproduktion.

Billedtekst - Ørholm mølledam. Siden middelalderen har åen været opstemmet i flere mølledamme for at udnytte vandkraftens energi.

Billedtekst - Hulveje og stisystemer førte ned til mølleanlæg og vadesteder og er bl.a. konstateret ved undersøgelser af Nymølle.

Billedtekst - Stengærde. Mølleådalen er et stort sammenhængende kulturmiljø, som rummer store landskabelige, naturmæssige og kulturhistoriske værdier.

Arkitektoniske hovedtræk

Billedtekst - Den højroede farve angiver Dominerende bygninger. Den lyserøde angiver Bebyggelsesmønster. De blå vinkler og pile angiver Udsigt og Sigtelinjer.

Hovedtræk

Mølleådalen danner en naturlig grænse i landskabet som vanskeliggør passage fra syd mod nord. Opdæmningen af åløbet i en række mølledamme har samtidig skabt mulighed for passage og passagerne over dæmningerne har helt frem til mo-

derne tid været de eneste muligheder for at passere åen. I nyere tid er først jernbanebroerne og siden enkelte gangbroer kommet til.

Selve møllebygningerne er karakteristiske ved at ligge hen over åløbet. Kun Stampen som er flyttet

til Mølleåen fra Himmerland har møllehjulet placeret på siden af bygningen. I nogle tilfælde bliver selve passagen et arkitektonisk element der giver møllebygningen karakter som det ses ved Nymølle.

Bebyggelsesmønstre

Der er stor forskel på omfanget af bebyggelse ved de enkelte anlæg. Ved Stampen er kun selve møllen mens bebyggelsen ved Nymølle også omfatter et par nærliggende arbejderboliger. Ved Ørholm Raadvad og Strandmøllen ses flere af de oprindelige og nyere produktions- og lagerbygninger stadig sammen med direktør- og arbejderbo-

liger. Flere af bygningerne befinder sig dog i alle tilfælde i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Elementer i bebyggelsen

Ørholm

Den dominerende bygning i anlægget er den lange røde bygning fra 1886 der ses bag hele dæmningen. Den lange lige bygningskrop understreger Ørholmvejs kurver. På den anden side af vejen syd for åen ses den hvide direktørbolig en barokbygning fra 1700-tallet fint tilbagetrukket og i fint samspil med mølledam og fabriksbygning. Bag møllebygningen ligger et antal småbygninger samt en nyere magasinbygning der næsten ikke er synlig fra vejen.

Billedtekst - Ørholm Mølle. Det markante, rødkalkede møllehus ligger på tværs af åløbet.

Billedtekst - Industrielle sidebygninger ved Ørholm Mølle.

Nymølle

Nymølle er med sin enkle taktfaste fagdeling og symmetriske bygningskrop blandt de arkitektonisk fineste af møllerne. Bygningens nuværende form stammer fra 1800-tallet men møllen er betydeligt ældre og dele af bebyggelsen stammer tilbage fra

1600-tallet. Ved siden af møllen ses et par ældre huse.

Stampen

Møllen ved Stampen er ikke oprindeligt opført her men flyttet hertil fra Himmerland i 1970'erne. I

forhold til de øvrige møller langs Mølleåen er bygningen undseelig og den adskiller sig også fra de øvrige ved at have et eksternt funktionstueligt møllehjul på siden af møllen.

Billedtekst - Nymølle. Vandet ledes til møllehjulet gennem en central portåbning, der giver bygningen karakter.

Billedtekst - Nymølle. Møllehuset ligger på tværs af åløbet.

Billedtekst - Stampen. Man ser tydeligt, hvordan det mere ydmyge, landlige møllehus mangler den industrielle pondus, der præger resten af møllerne langs åen.

Rådvad

Anlægget ved Rådvad er det mest omfattende og danner nærmest et lille bysamfund for sig selv med den lange møllebygning i gule sten hen over åen som det dominerende element. En række

arbejderboliger og direktørboligen er placeret syd for åens kroen er opført på nordsiden af åen. Bag møllebygningen er en ældre bygning der fungerer som naturskole.

Billedtekst - Raadvad. Også her er møllehuset placeret på tværs af åløbet.

Strandmøllen

Strandmøllen ligger som navnet antyder hvor Mølleåen løber ud i Øresund. Kun en del af anlægget - direktørboligen og en del af møllebygningen - ligger i Rudersdal Kommune. Selve mølle-

bygningen har en meget karakteristisk profil med vinduesbånd indlejret i tagfladen. Særligt det buede annekssom er placeret op ad Strandvejen er markant.

*Billedtekst - Strandmøllens
særprægede møllehus.*

*Billedtekst - Strandmøllen. Lagerhallen vidner også her om
møllens industrielle funktion.*

Billedtekst - Direktørbolig ved Strandmøllen.

Sårbarhed og anbefalinger

Sårbarhed

Møllerne og fabrikkerne var i 1800-tallet organiseret som små patriarkalske samfund hvor arbejderne levede deres liv fra vugge til død. Åen og møllerne og fabriksbygningerne arbejderboligerne mv. repræsenterer væsentlige elementer i den store fortælling om landets teknologiske økonomiske og sociale udvikling og samfundets tætte tilknytning til naturgrundlaget.

Bygningerne i kulturmiljøet er generelt meget bevarede mens ådalen er præget af tæt og massiv tilgroning så der i dag ikke er visuel sammenhæng mellem nogle af de tidligere industrisamfund og ej heller er skabt mindre passager med udsigt på langs af ådalen så dens dalsider fremstår synligt.

Mølleåen tegner sig som et markant ubrudt landskabsstrøg som flere steder afgrænses af stejle skrænter. Siden middelalderen er åen flere steder opstemmet i mølledamme til udnyttelse af energi fra vandkraften.

Enkelte industribygninger anvendes stadig til produktion mens mange andre af de bevarede produktionsbygninger er indrettet til boliger og mindre virksomheder som f.eks. tegnestuer. Miljøet er sårbart over for nedrivning eller manglende vedligeholdelse af bygninger samt til- og ombygninger der ikke i stil og materialevalg harmonerer med lokal og traditionel byggeskik.

Miljøet er sårbart over for en udvikling der lader byen vokse ind i miljøet. Herunder bør byggeri og anlæg uden for eksisterende bebyggelse så vidt muligt undgås da det kan ødelægge den bevaringsværdige bebyggelsesstruktur.

Miljøet er ligeledes sårbart over for bevoksninger og beplantninger der spolerer værdifulde landskabsstrukturer.

Kulturmiljøet er sårbart over for indgreb der får vanstanden i området til at ændre sig væsentligt.

Endelig er miljøet sårbart over for ændring af uregulerede vejforløb der har ført ned til Mølleåen herunder hulveje. Kulturmiljøet er også sårbart over for yderligere bygningsanlæg i form af veje broer rør o. lign. der fremstår som en visuel barriere for Mølleåen som sammenhængende landskabsstrøg.

I kulturmiljøets midterste del kan der høres en del motorvejsstøj og området er derfor sårbart over for yderligere trafik anlæg eller andre støjende anlæg som påvirker natur- og landskabsoplevelsen idet det er et af de få steder i hovedstadsområdet der på mange strækninger er fri for støj fra omgivelserne.

De stejle skråninger langs ådalen er særlig sårbar over for det stærke slid som stammer fra de mange cyklister der kører på mountainbikes uden for de anlagte stier.

Naturgenopretningsprojekter kan true møllernes omgivne anlæg som spærringer opstæmninger sluser mm. idet de ofte er bevaringsværdige bygværker. De kulturhistoriske og biologiske hensyn bør i disse tilfælde afvejes.

Udpluk af planer og beskyttelse

- Kulturarvsstyrelsen har i 2007 udpeget 25 nationale industriminder i forbindelse med et særligt satsningsområde "Industrisamfundets Kulturarv". Den del af Mølleådalen som er udpeget som nationalt industriminde løber fra Furesøen til Øresund - en ca. 12 km lang strækning. Mølleåen er formodentlig landets ældste industrilandskab – også kaldet "Industriens Vugge". Med udpegningen opfordres ejere kommuner m.fl. til at tage størst muligt hensyn til disse lokaliteters nationale betydning.

- Hele ådalen er omfattet af naturfredning.

- Mange af bygningerne i Rådved og området nord for Nordre Mølleå er fredede efter bestemmelserne i bygningsfredningsloven. Også andre af

industribygningerne i Mølleådalene er bygningsfredede.

- Hele kulturmiljøet er udpeget som værdifuldt kulturmiljø i regionplanen. Det er desuden i regionplanen udpeget som område med kulturhistoriske værdier. Der er også udpeget en historisk vejstrækning - hulvejen - som er beskrevet under kulturmiljøet Oldtidens alveje.

- I området er der registreret mange kulturhistoriske enkeltfund. Der er flere fredede fortidsminder i området - som primært ligger oven for ådalen.

- I kulturmiljøet findes der mange beskyttede sten- og jorddiger langs dyrkningsskel og i skovafgrænsninger.

- De dele af området - som ikke er bevokset med skov - ligger i et område - der i regionplanen er udpeget som område - hvor skovrejsning er uønsket.

- Hele området er i regionplanen udpeget som område med landskabelige værdier. Området er i

regionplanen også udpeget som beskyttelsesområde for interesser - der vedrører landskab - natur og kultur.

- Mølleåen er et beskyttet vandløb - og store dele af kulturmiljøet rummer beskyttede moser og vådområder - jf. naturbeskyttelseslovens bestemmelser om naturtyper.

- Ådalen er omfattet af et EU-direktiv som Natura 2000-område.

- I 2007 er hele Mølleådalene fra Bastrup Sø til Øresund udpeget som ét af 11 indsatsområder under regeringens vand- og naturindsats - hvor der blandt meget andet skal ses på - hvordan de landskabelige sammenhænge kan forbedres.

- I 2007 er der vedtaget en plejeplan for den del af Mølleådalene - som ligger i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Billedtekst - Mange af bygningerne i delområderne er velbevarede, men det omgivende landskab er forandret og fremstår som skovområder, uden egentlig sammenhæng med disse værdifulde delområder.

Billedtekst -En af jernbanebroerne, der gennemskærer ådalen.

Anbefalinger

I Mølleådal er mange fysiske spor velbevaret, men det omgivende landskab er forandret og fremstår nu mere eller mindre som skovområder uden egentlig sammenhæng med disse værdifulde delområder.

Planmyndighederne står over for at skulle tage stilling til, hvad der sker med Mølleådal som et nationalt industriminde og samtidig som et indsatsområde for national opfyldelse af EU's vandramme- og habitatdirektiv. I dag er det kun de helt nære omgivelser omkring industriperiodens anlæg, der er bevaret med tanke for industrisamfundets kulturhistorie. Derfor er det dominerende indtryk et stort skovområde med træklædte dalskrænter og tætte elle- og pilesumpen i bunden, hvor kulturpåvirkninger tilstræbes holdt på et minimum. Det var jo ikke industrisamfundets vilkår, selv om det giver plante- og dyreliv frit spillerum. Det anbefales derfor at skabe en balance - i overensstemmelse med bestemmelserne i fredningen - således at de kulturhistoriske interesser i højere grad end i dag tilgodeses i ådalen fremover.

Der skal sikres en passende balance mellem områdets benyttelse - herunder adgangsforhold, parkeringsmuligheder, sammenhængende stiforløb og muligheden for at færdes til vands - og beskyttelse af områdets landskabelige, naturmæssige og kulturelle værdier.

Eventuelle naturgenopretningsprojekter skal afvejes i forhold til de kulturhistorisk værdifulde byg-

værker, herunder de eksisterende "spærringer" m.v.

Der bør fremover ses på hele dette kulturlandskab med dets indhold af enkeltelementer og helheder som en ressource, hvor nutidens funktioner tilstræbes integreret med spor fra tidligere samfund. I den forbindelse bør blikket også rettes mod muligheden for udnyttelse af natur- og kulturarvens oplevelsesøkonomiske ressourcer. Det gælder her om at finde balancen mellem udvikling og beskyttelse, så nutidens funktioner indpasses, uden at historien og sammenhængen forsvinder.

Der bør oplyses og formidles om bevaringsværdierne, herunder om sikring af landskab, arkitektur, natur og kulturarv. Museer og lokalbefolkning bør inddrages heri.

Hele Mølleådal bør ses som et samlet hele uanset, at dalen løber gennem flere kommuner. Det bør overvejes om der kan skabes fælles mål for en evt. natur- og kulturgenopretning på hele åstrækningen, så der skabes samspil mellem værdifulde kulturmiljøer og naturtyper, samtidig med at der sker nytænkning af anvendelsen af bygninger til boliger, erhverv og turisme. Muligheden for at bygge videre på en enestående historie er til stede - ikke mindst fordi så mange københavnere allerede bruger dette område og er klar til at deltage i udviklingen.

Mange af de bygninger og anlæg, der hører til kulturmiljøet, befinder sig på den anden side af kommunegrænsen. Der bør derfor udarbejdes en helhedsplan/temaplan for Mølleådal fra Lyngby

Sø til Øresund i samarbejde med Lyngby-Taarbæk Kommune, hvori der indgår en strategi for en række planlægningsmæssige bestemmelser for samt en redegørelse for hvordan man kan fastholde de bærende bevaringsværdier og de sammenhængende kulturmiljøværdier, herunder fastholde og evt. forbedre de kulturarvmæssige værdier, de landskabeligt rumlige, oplevelsesmæssige og visuelle værdier samt de arkitektoniske og byggeskikmæssige værdier samt frilufts-

og oplevelsesmæssige værdier. Heri bør der også indgå visioner og bestemmelser for mulighederne for hvor og hvordan der kan foregå en udvikling samt en forbedret formidling, der bl.a. styrker frilufts- og turismeområdet, men under hensyntagen til bevaringsværdierne. Planen bør danne ramme for fremtidig forvaltning af såvel trafik-, skovbrugs-, friluft-, turisme-, byudviklings-, naturinteresser mv.